

“ข่าวดีอื่น นั้นไม่มี” (กท 1,7)

Lectio (พระเจ้าตรัสอะไร)

ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าแต่พระเจ้าของ
ข้าพเจ้า ทำไมพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าเล่า
(มธ 27,46)

- ในที่สุดท้าย

“ทุกคนได้รับความรอด” (เทียบ 1ทธ.2,4) “จะไม่สูญเสียผู้ใด”

(เทียบ ยน.6,39) พระตรีเอกภาพทรงเตรียมแผนการไว้สำหรับทุกคนไม่ว่าใคร ด้วยเหตุนี้พระเยซูเจ้าจึงได้เสด็จลงมาบนโลก เพื่อให้แผนการแห่งความรอดนี้สำเร็จไป ด้วยการมอบพระองค์อย่างสิ้นเชิง พระองค์ทรงประกาศสอนและแสดงให้เห็นเป็นประจักษ์ว่า : พระเจ้าเท่านั้นทรงเป็นองค์ความรักและพร้อมที่จะมอบพระองค์เองแก่เรามนุษย์

เพื่อให้ทุกคนได้รับความรอด พระบุตรจึงได้ยอมถ่อมองค์ลงจนถึงที่สุด คือ ยอมถูกตรึงกางเขนและสิ้นพระชนม์ โดยรับแบกบาปของเรามนุษย์ทุกคนไว้

“ถ้าหากว่าโลกจักรวาลและระบบจักรวาลทั้งหมด ถูกวางไว้บนจุดสุดยอดปริมิตอะไรจะเกิดขึ้น ? จุดนั้นจะรับน้ำหนักอันมหาศาลนั้นได้อย่างไร? ฉันทิดก็ฉันนั้นบาปทั้งหมดซึ่งหนักไม่น้อยกว่าจักรวาลก็กดทับพระเยซูเจ้าอยู่ (พอราเนียโร กันตาลาเมสซา)

ด้วยเหตุที่มนุษย์ได้ตัดสัมพันธ์ภาพกับพระและไม่ยอมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ บาปโทษจึงได้ตกลงเหนือพระเยซูชนบไม่กางเขน พระบิดาทรงนิ่งเงียบ พระบุตรต้องอยู่ในสภาพตัดขาดจากพระองค์ ไม่ทรงรู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระองค์และการเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาเลย มีครั้งเดียวเท่านั้นที่พระเยซูเจ้าภาวนาโดยไม่เรียกพระเป็นเจ้าว่าพระบิดา แต่ทรงเรียกพระเจ้าเท่านั้น ยิ่งกว่านั้นพระองค์ยังถามอีกว่าเหตุใดจึงทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าเล่า? การถ่อมองค์ลงจนถึงห้วงลึกของโลกเราเป็นการถ่อมองค์ลงจนถึงที่สุด โดยที่พระองค์ทรงยอมเป็นหนึ่งเดียวกับทุกคนในทุกสิ่ง

- **ความรักที่ยิ่งใหญ่กว่า** การ”ถูกทอดทิ้ง” แสดงให้เห็นถึงความจริงของความเป็นมนุษย์ผู้ถูกทอดทิ้งจากพระเจ้า มนุษย์ออกห่างจากพระไปไกลสุดกู่ เสียงกรีดร้องนั้นดูเหมือนเป็นการใส่ร้ายพระองค์ แต่ในความเป็นจริงเป็นการเน้นถึงเหตุลึกลับของบาปมากกว่า

วันหนึ่งมีคนถามชายหนุ่มผู้ชาญฉลาดคนหนึ่งว่า “คุณมีลูกหลายคนไหม และคุณรักลูกคนไหนมากกว่าหมด?” เขาตอบว่า “ผมรักลูกคนเล็กมากที่สุด รักจนกระทั่งเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ แม้เขาจากไปก็จะระอจนกว่าเขาจะกลับ

พระเยซูเจ้าทรงรักคนเจ็บป่วยที่หมดโอกาสหายได้ดีดังเดิม คนที่ถูกขังคุกจนกว่าจะได้รับ การปลดปล่อย คนที่มีทุกข์จนกว่าจะได้รับ ความบรรเทา พระองค์ทรงสนพระทัยคนเหล่านี้มากที่สุด ในสภาพอันน่าเศร้าของมนุษย์นี้แหละที่พระองค์ได้เริ่มแสดงความรักในรูปแบบใหม่ พระองค์ได้ทรงเผชิญความทุกข์และความตาย ทรงเปลี่ยนให้เป็นโอกาสเพื่อแสดงความรักของพระองค์ “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่าการเสียสละชีวิตของ

ตนเพื่อมิตรสหาย” (ยน.15,13) พระองค์ทรงแบกความตายและบาปเพื่อนำความรอดแก่ทุกคน พระองค์อยู่ฝ่ายมนุษย์ผู้เป็นคนบาป พระองค์มิได้เป็นเหมือนผู้พิพากษาที่เฝ้าเฉย และอยู่ห่างไกลแต่ทรงรับความทุกข์เพื่อมนุษย์พร้อมกับมนุษย์

● “พระคริสตเจ้าไม่ได้จับสินบนไม้กางเขน ”

ในบรรดาผู้ตายทั้งหลายพระองค์ทรงเป็นผู้ตายที่ได้รับการเหยียดหยามมากที่สุด เมื่อทรงกลับคืนชีพก็ทรงนำทุกคนไปพร้อมกับพระองค์กางเขนเป็นเครื่องหมายของปัสกา พระเยซูเจ้าทรงรับเอาสภาพบาป ความทุกข์ยากและน้ำตา ทรงเป็นเพื่อนร่วมทาง ของคนทุกข์ยาก ในความทุกข์ทุกชนิดพระองค์ได้ทรงเผยความรักเมตตา ความซื่อสัตย์และความอ่อนหวานของพระองค์ให้เป็นที่ประจักษ์ มนุษย์ได้รับเชิญให้เข้าร่วมกับพระองค์ในการมอบตนแด่พระบิดาและดังนั้นเขาก็จะรู้สึกที่ตนเองได้เข้าอยู่ในธรรมล้ำลึกของพระตรีเอกภาพด้วย ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีบทสรุปอยู่ที่การกลับคืนชีพ : เพราะความรักที่ปราศจากเงื่อนไขใดๆเท่านั้นสามารถทำให้ความชั่วกลับเป็นความดีได้

Meditatio (พระวาจามาถึงฉันวันนี้)

ช่างวาดภาพ ซัลวาดอร์ ดาลี ได้วาดภาพพระมหาทรมาณของพระเยซูเจ้าโดยมองจากที่สูงลงมายังโลก พระเจ้าทรงมองดูโลกเราอย่างไร ทรงรักโลกมากจนกระทั่งทรงยอมมอบพระบุตรแต่องค์เดียวให้ ! ฉันมีแนวคิดชัดเจนเพียงใด?

* นักฝันที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง : กล่าวว่า “ฉันได้เดินไปพร้อมกับพระองค์บนพื้นทราย และรอยเท้าของเราก็ได้ทิ้งร่องรอยของคู่ขนานนั้นไว้ แต่

ละย่างก้าวนั้นก็คือ ชีวิตของฉันในแต่ละวัน เมื่อมองย้อนกลับไป ฉันสังเกตเห็นว่าแทนที่จะมีรอยเท้าสองคู่ กลับมีเพียงคู่เดียว : วันนั้นฉันพบความยุ่งยากมากที่สุดในชีวิต ! ฉันก็บอกกับพระองค์ว่า : พระองค์สัญญาว่าจะอยู่กับข้าพเจ้าทุกวัน แล้วทำไมจึงทิ้งให้ข้าพเจ้าเล่า?

ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากนั้น พระองค์ทรงตอบฉันว่า “ลูกเอ๋ย เราไม่เคยหยุดรักลูกเลยแม้แต่ชั่วขณะเดียว รอยเท้าที่ลูกเห็นอยู่ในวันที่ลูกทุกข์ทรมานมากที่สุดนั้นก็คือ รอยเท้าของเราเอง ในวันนั้นเราได้อุ้มเจ้าไว้เอง” หลังจากที่ได้อัศจรรย์ถึงเหตุการณ์ในชีวิตของตนและครอบครัว ฉันพบว่าพระเยซูเจ้าผู้ถูกตรึงบนไม้กางเขนทรงมีความหมายเหนือทุกสิ่งใหม่ ?

** ชาวดีอื่นใดนั้นไม่มี ! “ พระเป็นเจ้าแสวงหามนุษย์แม้คนที่ยู่ห่างไกลที่สุด ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงสามารถพบพระองค์ได้ พระองค์ทรงรักฉันมาก ทรงคิดถึงฉันมากกว่าคิดถึงพระองค์เอง จากนั้นไปฉันจะเดินในหนทางใหม่ !

*** นักกีฬาของพระเยซูเจ้า! ดูเหมือนสิ่งๆที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำบนกางเขนนั้นไม่เกิดประโยชน์อันใด แต่พระองค์ทรงมอบตัวไว้กับพระบิดา ผู้ทรงประทับอยู่เหนือทุกสิ่งและดังนั้นความรักก็ชนะทุกสิ่ง

ฉันก็สามารถปฏิบัติเช่นนี้ด้วยเหมือนกัน กล่าวคือ ทำให้อุปสรรคทุกอย่างกลับเป็นโอกาสที่จะนำสู่หลักชัย มีอุปสรรคที่ไหนก็มีพลังผลักดันที่นั่น (Chiara Lubich)

Oratio (พระวาจาบันดาลให้ฉันสนทนากับพระองค์)

ขอโทษ ฉันเพิ่งมองกางเขนพระองค์ทรงรักข้าพเจ้ามากเพียงใด !
สดุดีที่ 31, 7 “ข้าพเจ้าขอมอบชีวิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ :
พระเจ้าข้าพระองค์ปลดปล่อยข้าพเจ้าให้เป็นอิสระ พระองค์ทรงชื่อสัตย์”

ขอบพระคุณ . ในเวลาที่ลำบากที่สุดจึงเชื่อถึงความรักแต่อย่าง
เดียว สดุดีที่ 31,8 “พระทัยดีของพระองค์ทำให้ข้าพเจ้าโลดเต้นด้วย
ความยินดี”

ขอพระพรของพระเจ้า : สดุดีที่ 31,8-9 “พระองค์ทรงเห็นว่า
ข้าพเจ้าลำบาก ทรงรับรู้ถึงความทุกข์ยากของข้าพเจ้า พระองค์ไม่ทรง
ปล่อยให้ข้าพเจ้าอยู่ในเงื้อมมือของศัตรู และทรงเปิดหนทางที่แน่นอนแก่
ข้าพเจ้า” ! โปรดเสด็จมาเถิด ! องค์ความรักของพระบิดาและพระบุตร

Contemplatio (พระวาจาสำเร็จไป)

ขณะที่พระคริสตเจ้าทรงถูกตรึงติดอยู่กับไม้กางเขน พระองค์ทรง
มอบพระมารดามารีย์แก่ยอห์น สาวศิษย์ที่พระองค์ทรงรัก พระเยซูผู้ถูก
ทอดทิ้งไม่ทรงปล่อยให้ใครต้องถูกทอดทิ้งเลย “ถูกทอดทิ้ง” มีความหมายว่า
“เป็นหนึ่งเดียว” ซึ่งสรุปพระวาจาทั้งหมด

Communicatio (พระวาจาสำแดงความดีของพระเจ้าให้ปรากฏ)

ในพระตรีเอกภาพ การดำเนินชีวิต มีความหมายตรงกับ การมอบ
ตนเองทั้งครบเพื่อผู้อื่น โดยการพิศเพ่งพระตรีเอกภาพ ทำให้เรารู้ว่าต้อง
เจริญชีวิตบนโลกนี้อย่างไร?

พุ่มไม้ที่มีหนาม

กอนนามเติบโตอยู่ที่เชิงเขา ได้สูดอากาศและรับแสงแดดอย่างเต็มที่
เมื่อมันแตกยอดอ่อนสีเขียว หนามแหลมคมก็งอกออกมาตามกิ่งก้านที่หนัก

งอของมันด้วย บรรดานกและฝูงแกะต่างก็รังเกียจหนามแหลมคมเหล่านั้น
เพราะมันมาเกี่ยวขนอันอ่อนนุ่มของพวกมันทุกครั้งที่เราใกล้ แม้แต่ฝูงแพะ
ซึ่งกินแม้กระทั่งก้อนหินก็ยังหลีกเลี่ยง ส่วนต้นไม้ชนิดอื่นต่างก็รอดดอกออก
ใบและให้ผลที่ชวนยล ส่วนกอนนามมีแต่หนามที่รอดคนอื่นได้ สายลมที่
พัดโชยมายามเย็นก็พัดเสียงดูถูกเยาะเย้ยของต้นไม้อื่นๆมาด้วย แต่เมื่อ
พระเจ้าต้องการตรัสกับโมเสสพระองค์กลับเลือกกอนนามที่อยู่เชิงเขาอันต่ำ
ต้อยเป็นที่ประทับกอนนามจึงกลับกลายเป็นบัลลังก์ของพระเจ้าที่สว่าง
สุกใสยิ่งกว่าแสงอาทิตย์ ลุกร้อนด้วยเปลวไฟราวกับว่าหนามแต่ละอันนั้น
เป็นเพชรพลอยประเสริฐที่ส่องสว่างเป็นประกายเจิดจ้า